

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (sedmi senat)

z dne 24. marca 2022*

„Predhodno odločanje – Varstvo potrošnikov – Uredba (EU) št. 1169/2011 – Zagotavljanje informacij o živilih potrošnikom – Označevanje – Obvezne navedbe – Seznam sestavin – Značilno ime teh sestavin – Dodajanje vitamina živilu – Obveznost navedbe značilnega imena tega vitamina – Neobstoj obveznosti navedbe uporabljene kemijske oblike vitamina“

V zadevi C-533/20,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Kúria (vrhovno sodišče, Madžarska) z odločbo z dne 20. oktobra 2020, ki je na Sodišče prispela 21. oktobra 2020, v postopku

Somogy Megyei Kormányhivatal

proti

Upfield Hungary Kft.,

SODIŠČE (sedmi senat),

v sestavi J. Passer (poročevalec), predsednik senata, F. Biltgen in N. Wahl, sodnika,

generalna pravobranilka: L. Medina,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Somogy Megyei Kormányhivatal Sz. Kovács-Tátrai, agentka,
- za Upfield Hungary Kft. J. Kovács, ügyved,
- za madžarsko vlado M. Z. Fehér in R. Kissné Berta, agenta,
- za hrvaško vlado G. Vidović Mesarek, agentka,

* Jezik postopka: madžarščina.

– za Evropsko komisijo A. Sipos, B. Rous Demiri in K. Talabér-Ritz, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 16. decembra 2021

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL 2011, L 304, str. 18).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Somogy Megyei Kormányhivatal (vladni urad za Šomodsko županijo, Madžarska) in družbo Upfield Hungary Kft. v zvezi z odločbo, s katero je ta urad tej družbi naložil, naj spremeni označevanje proizvoda, ki ga trži na Madžarskem.

Pravni okvir

Pravo Unije

Uredba št. 1169/2011

- 3 Člen 1 Uredbe št. 1169/2011, naslovljen „Vsebina in področje uporabe“, v odstavku 1 določa:
„Ta uredba določa podlago za zagotavljanje visoke ravni varstva potrošnikov v zvezi z informacijami o živilih, ob upoštevanju razlik v razumevanju potrošnikov in njihovih potreb po informacijah, ter hkrati zagotavlja nemoteno delovanje notranjega trga.“
- 4 Člen 2(2)(f), (n), (o) in (s) te uredbe natančneje določa, da imajo v tej uredbi pojmi „sestavina“, „pravno ime“, „običajno ime“ in „hranilo“ ta pomen:
„(f) ‚sestavina‘ pomeni vsako snov ali proizvod, vključno z aromami, aditivi za živila in encimi za živila, ter vsako sestavino v sestavljenih sestavinah, ki se uporabljajo v proizvodnji ali pri pripravi živila in so še vedno prisotni v končnem proizvodu, tudi če so v spremenjeni obliki;
[...]
[...]
(n) ‚pravno ime‘ pomeni ime živila, predpisano z določbami Unije, ki se zanj uporabljajo, oziroma, če takšnih določb Unije ni, ime, določeno v zakonih in drugih predpisih, ki se uporabljajo v državi članici, v kateri se proizvod prodaja končnemu potrošniku ali obratom javne prehrane;

(o) ‚običajno ime‘ pomeni ime, ki je v državi članici, v kateri se to živilo prodaja, sprejeto kot ime živila brez potrebe po dodatni razlagi potrošnikom;

[...]

(s) ‚hranilo‘ pomeni beljakovine, ogljikove hidrate, maščobe, prehranske vlaknine, natrij, vitamine in minerale iz točke 1 dela A Priloge XIII k tej uredbi ter druge snovi katere od teh kategorij ali ki so njihov sestavni del“.

5 Člen 3 navedene uredbe, naslovljen „Splošni cilji“, v odstavku 1 določa:

„Zagotavljanje informacij o živilih dosega visoko raven varovanja zdravja in interesov potrošnikov z zagotavljanjem podlage končnim potrošnikom za ozaveščeno izbiro in za varno uporabo živil, zlasti v zvezi z zdravstvenimi, gospodarskimi, okoljskimi, socialnimi in etičnimi vidiki.“

6 Člen 7 iste uredbe, naslovljen „Prakse poštenega informiranja“, med drugim v odstavku 2 določa:

„Informacije o živilih so točne, jasne in potrošniku zlahka razumljive.“

7 Člen 9 Uredbe št. 1169/2011, naslovljen „Seznam obveznih podatkov“, v odstavku 1 določa:

„V skladu s členi 10 do 35 in ob upoštevanju izjem iz tega poglavja je obvezna navedba naslednjih podatkov:

[...]

(b) seznam sestavin;

[...]

(l) označba hranilne vrednosti.“

8 Člen 17 te uredbe, naslovljen „Ime živila“, v odstavku 1 določa:

„Ime živila je njegovo predpisano [pravno] prodajno ime. Če prodajno ime ni predpisano, je ime živila njegovo običajno ime, če pa običajnega imena ni ali se ne uporablja, se navede opisno ime živila.“

9 Člen 18 navedene uredbe, naslovljen „Seznam sestavin“, v odstavkih 1 in 2 določa:

„1. Seznam sestavin je naveden pod ustreznim naslovom, ki vključuje besedo ‚sestavine‘. Seznam vključuje vse sestavine živila, po padajočem vrstnem redu glede na maso, kakor je zabeležena v času njihove uporabe pri proizvodnji živila.

2. Sestavine se označijo z značilnim imenom, in sicer, kjer je primerno, v skladu s pravili iz člena 17 [...].“

- 10 Člen 30 iste uredbe, ki se nanaša na vsebino označbe hranilne vrednosti iz člena 9(1)(l) te uredbe, v odstavkih 1 in 2 določa:

„1. Obvezna označba hranilne vrednosti vključuje:

(a) energijsko vrednost; in

(b) količine maščob, nasičenih maščob, ogljikovih hidratov, sladkorjev, beljakovin in soli.

[...]

2. Vsebino obvezne označbe hranilne vrednosti iz odstavka 1 se lahko dopolni z navedbo količin ene ali več naslednjih snovi:

[...]

(f) kakršnih koli vitaminov ali mineralov iz točke 1 dela A Priloge XIII, ki so prisotni v znatnih količinah, kakor je opredeljeno v točki 2 dela A Priloge XIII.“

- 11 Priloga XIII k Uredbi št. 1169/2011, naslovljena „Priporočeni vnosi“, vsebuje del A, ki se nanaša na priporočene dnevne vnose vitaminov in mineralov za odrasle, v katerem so v točki 1 navedeni vitamini in minerali, ki se lahko navedejo, ter njihovi priporočeni dnevni vnosi. Med temi vitamini sta med drugim vitamin A in vitamin D.

Uredba št. 1925/2006

- 12 Uredba (ES) št. 1925/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o dodajanju vitaminov, mineralov in nekaterih drugih snovi živilom (UL 2006, L 404, str. 26), kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1169/2011 (v nadaljevanju: Uredba št. 1925/2006), vsebuje člen 3, naslovljen „Zahteve za dodajanje vitaminov in mineralov“, ki v odstavku 1 natančneje določa, da se „[ž]ivilom [...], v skladu s pravili iz te uredbe, lahko dodajo le vitamini in/ali minerali, ki so navedeni v Prilogi I, v oblikah, navedenih v Prilogi II“.
- 13 Člen 7 te uredbe, naslovljen „Označevanje, predstavljanje in oglaševanje“, v odstavku 3 določa:
- „Označevanje hranilne vrednosti proizvodov, ki so jim bili dodani vitamini in minerali, in ki jih zajema ta uredba, je obvezno. Informacije, ki jih je treba navesti, zajemajo informacije, določene v členu 30(1) Uredbe [št. 1169/2011], in skupne količine vitaminov in mineralov, kadar so dodani živilom.“
- 14 Priloga I k navedeni uredbi, naslovljena „Vitamini in minerali, ki se lahko dodajajo živilom“, se med drugim sklicuje na vitamin A in vitamin D.
- 15 V Prilogi II k isti uredbi so med kemijskimi oblikami vitaminov, ki se lahko dodajajo živilom, pod naslovom „Vitamin A“ navedene štiri kemijske oblike vitaminov, in sicer retinol, retinil acetat, retinil palmitat in betakaroten. Pod naslovom „Vitamin D“ sta prav tako navedeni dve kemijski obliki vitaminov, in sicer holekalciferol in ergokalciferol.

Madžarsko pravo

- 16 V skladu s členom 10(1) az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény (zakon št. XLVI iz leta 2008 o živilski verigi in njenem uradnem nadzoru) se lahko živila tržijo samo, če njihovo označevanje vsebuje – v madžarskem jeziku ter splošno razumljivo, nedvoumno in dobro čitljivo – informacije, določene v predpisih, sprejetih za izvrševanja tega zakona, in pravnih aktih Evropske unije, ki imajo neposredni učinek.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 17 Družba Upfield Hungary na Madžarskem trži proizvod, imenovan „Flóra ProActiv“, to je margarino s 35 % maščobe in dodanim rastlinskim stearinom. Med oznakami na tem proizvodu je med drugim navedba „vitamini (A, D)“.
- 18 Vladni urad za Šomodsko županijo, ki je med drugim zadolžen za zagotavljanje spoštovanja veljavnih predpisov na področju varstva potrošnikov, je menil, da ta navedba ni v skladu z določbami Uredbe št. 1169/2011, ker ta uredba določa, da mora označevanje živil na splošno zajemati značilno ime različnih sestavin, ki jih ta živila vsebujejo, in v posebnem primeru, v katerem so te sestavine vitamini, kemijske oblike vitaminov, ki jih vsebujejo. Ta urad je zato sprejel odločbo, s katero je družbi Upfield Hungary naložil, naj označevanje zadevnega proizvoda spremeni.
- 19 Ker je ta družba zoper to odločbo vložila tožbo, je pristojno sodišče to odločbo odpravilo, pri čemer se je oprlo na dva sklopa elementov. Po eni strani je v bistvu ugotovilo, da v Uredbi št. 1169/2011 ni opredeljeno, kaj je treba na splošno šteti za „značilno ime“ sestavin, ki jih živila vsebujejo. Po drugi strani je navedlo, da v Uredbi št. 1925/2006 prav tako niso opredeljena imena vitaminov, mineralov in drugih snovi, na katere se nanaša, kljub temu, da so med drugim v Prilogi II naštet različne kemijske oblike vitamina A in vitamina D, ki se lahko dodajo živilom. To sodišče je glede na navedeno ugotovilo, da nobena od zadevnih uredb niti noben drug predpis prava Unije ne nasprotuje uporabi imen „vitamin A“ in „vitamin D“ za označevanje živila.
- 20 Vladni urad za Šomodsko županijo je nato vložil pritožbo pri Kúria (vrhovno sodišče, Madžarska), v utemeljitev katere na prvem mestu trdi, da se v skladu z Uredbo št. 1169/2011 na splošno zahteva, da označevanje živil zajema navedbo značilnega imena vsake od sestavin, ki jih ta vsebujejo, in na drugem mestu, da – natančneje – v zvezi s sestavinami, kot sta vitamina A in D, to značilno ime ustreza kemijski obliki vitamina, ki je bil dodan zadevnemu živilu, pri čemer mora biti ta kemijska oblika vitamina nujno ena izmed tistih, katerih uporaba je v skladu s Prilogo II k Uredbi št. 1925/2006 dovoljena.
- 21 Predložitveno sodišče meni, da se glede na to trditev pojavlja vprašanje, kako je treba pojem „značilno ime“ iz člena 18(2) Uredbe št. 1169/2011 razumeti, kadar gre za sestavine, kot so vitamini. Ker stališče nacionalnih sodišč v zvezi s tem ni enotno, meni, da je treba v zvezi s tem postaviti vprašanje Sodišču.

- 22 V teh okoliščinah je Kúria (vrhovno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba določbe Uredbe [št. 1169/2011], konkretno njen člen 18(2), razlagati v smislu, da je treba v primeru dodajanja vitaminov živilom pri označevanju sestavin živila poleg imena vitaminov navesti tudi njihovo označbo v skladu s kemijskimi oblikami vitaminov, ki jih je dovoljeno dodajati živilom?“

Vprašanje za predhodno odločanje

- 23 Predložitveno sodišče z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba Uredbo št. 1169/2011 zlasti ob upoštevanju njenega člena 18(2) razlagati tako, da mora seznam sestavin živila, če je bil temu živilu dodan vitamin, poleg navedbe imena tega vitamina vsebovati tudi navedbo kemijske oblike vitamina, ki je bila uporabljena.
- 24 V zvezi s tem in najprej je treba navesti, na eni strani, da se v Uredbi št. 1169/2011 razlikuje med pojmom „sestavina“ in „hranilo“.
- 25 Člen 2(2)(f) te uredbe namreč natančneje določa, da pojem „sestavina“ pomeni „vsako snov ali proizvod, vključno z aromami, aditivi za živila in encimi za živila, ter vsako sestavino v sestavljenih sestavinah, ki se uporabljajo v proizvodnji ali pri pripravi živila in so še vedno prisotni v končnem proizvodu, tudi če so v spremenjeni obliki“.
- 26 Hkrati člen 2(2)(s) navedene uredbe določa, da pojem „hranilo“ zajema „beljakovine, ogljikove hidrate, maščobe, prehranske vlaknine, natrij, vitamine in minerale iz točke 1 dela A Priloge XIII“ k isti uredbi.
- 27 Na drugi strani, člen 9(1)(b) in (l) Uredbe št. 1169/2011 določa, da so sestavine in hranila, ki jih vsebujejo živila, proizvedena ali tržena v Evropski uniji, predmet dveh različnih obveznih podatkov na teh živilih, in sicer „seznama sestavin“ in „označbe hranilne vrednosti“.
- 28 Prvi od teh dveh obveznih podatkov mora v skladu s členom 18(1) navedene uredbe vključevati vse sestavine, ki jih zadevno živilo vsebuje.
- 29 Drugi od navedenih obveznih podatkov pa mora v skladu s členom 30(1) iste uredbe vključevati energijsko vrednost in količine maščob, nasičenih maščob, ogljikovih hidratov, sladkorjev, beljakovin in soli, ki jih zadevno živilo vsebuje. Poleg tega se lahko ta podatek v skladu z odstavkom 2 navedenega člena dopolni z navedbo med drugim vitaminov, ki jih to živilo vsebuje v znatni količini.
- 30 Iz tega sledi, da so vitamini z Uredbo št. 1169/2011 načeloma opredeljeni kot hranila in da se zato lahko navedejo v označbi hranilne vrednosti iz člena 9(1)(l) in člena 30 te uredbe, če jih živilo vsebuje v znatni količini, pri čemer pa ta navedba ni obvezna.
- 31 Vendar je treba pojasniti, kot je generalna pravobranilka navedla v točkah od 32 do 34 sklepnih predlogov, da ta opredelitev ne pomeni, da vitamini ne morejo biti hkrati sestavine v smislu Uredbe št. 1169/2011.

- 32 Nasprotno, pojem „sestavina“ zajema, kot je razvidno iz točke 25 te sodbe, vsak proizvod, snov ali sestavni del, ki se „uporablja“ v proizvodnji ali pri pripravi živila in je „še vedno prisot[en]“ v končnem proizvodu, kar lahko velja za vitamin.
- 33 Iz tega sledi, da mora biti vitamin, če je dodan živilu, obvezno naveden na seznamu sestavin iz člena 9(1)(b) in člena 18 Uredbe št. 1169/2011. Ni pa nujno, da se navede in količinsko opredeli v označbi hranilne vrednosti iz člena 9(1)(l) in člena 30 te uredbe.
- 34 V zvezi z vprašanjem, s katerim imenom je treba tak vitamin vključiti na seznam sestavin, ki morajo biti na zadevnem živilu navedene, je treba ugotoviti, da morajo biti v skladu s členom 18(2) Uredbe št. 1169/2011 sestavine, ki jih živilo vsebuje, označene z značilnim imenom, in sicer po potrebi v skladu s pravili iz člena 17 te uredbe.
- 35 V zvezi s tem je treba navesti, da člen 17 Uredbe št. 1169/2011 v odstavku 1 določa, da je treba ime sestavin razumeti bodisi kot pravno ime zadevne sestavine, bodisi – če ni pravnega imena – kot običajno ime te sestavine, bodisi – če tega običajnega imena ni ali se ne uporablja – kot opisno ime.
- 36 Vendar niti sklicevanje na „značilno ime“ iz člena 18(2) Uredbe št. 1169/2011 niti sklicevanja na „predpisano [pravno] ime“, „običajno ime“ in „opisno ime“ iz člena 17(1) te uredbe sama po sebi in ob neobstoju dodatnih pojasnil v besedilu ne omogočajo določitve imena, s katerim je treba vitamin, ki je bil dodan živilu, proizvedenemu ali trženemu v Uniji, označiti na seznamu sestavin, ki se nanaša na to živilo.
- 37 V teh okoliščinah je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča te določbe razlagati tako, da se poleg samega besedila teh določb upoštevajo tudi sobesedilo, v katero so umeščene, in cilji, ki se dosegajo z ureditvijo, katere del so (sodbi z dne 7. junija 2005, VEMW in drugi, C-17/03, EU:C:2005:362, točka 41, in z dne 21. januarja 2021, Nemčija/Esso Raffinage, C-471/18 P, EU:C:2021:48, točka 81).
- 38 V zvezi s tem je treba na prvem mestu glede sobesedila, v katero so umeščene zadevne določbe, ugotoviti, prvič, da sta v točkah (n) in (o) člena 2(2) Uredbe št. 1169/2011 opredeljena pojma „pravno ime“ in „običajno ime“, s pojasnilom, da prvi pojem napotuje na „ime živila, predpisano z določbami Unije, ki se zanj uporabljajo, oziroma, če takšnih določb Unije ni, ime, določeno v zakonih in drugih predpisih, ki se uporabljajo v državi članici, v kateri se proizvod prodaja“, drugi pa na „ime, ki je v državi članici, v kateri se to živilo prodaja, sprejeto kot ime živila brez potrebe po dodatni razlagi potrošnikom“.
- 39 Drugič, ta uredba se v členu 30(2)(f) in Prilogi XIII, del A, točka 1, sklicuje na vitamine, ki se lahko navedejo in količinsko opredelijo v označbi hranilne vrednosti iz člena 9(1)(l) te uredbe, če jih živilo, proizvedeno ali trženo v Uniji, vsebuje v znatni količini. Kot pa je generalna pravobranilka poudarila v točki 47 sklepnih predlogov, so v tej prilogi XIII, del A, točka 1, zadevni vitamini naštet z imeni, kot so „vitamin A“, „vitamin D“ ali „vitamin E“, ne da bi bilo določeno, da se ta imena štejejo za pravna imena v skladu s pravom Unije.
- 40 Tretjič, niti te določbe niti katera koli druga določba Uredbe št. 1169/2011 se ne sklicujejo na te vitamine z drugimi imeni.

- 41 Četrtrič, Uredba št. 1925/2006, s katero se usklajujejo nacionalne določbe, ki se nanašajo na dodajanje vitaminov, mineralov in nekaterih drugih snovi živilom, v členu 3(1) določa, da se „[ž]ivilom [...], v skladu s pravili iz te uredbe, lahko dodajo le vitamini in/ali minerali, ki so navedeni v Prilogi I, v oblikah, navedenih v Prilogi II“. Kot izhaja iz prve od teh dveh prilog, imena različnih zadevnih vitaminov ustrezajo tistim iz Priloge XIII, del A, točka 1, k Uredbi št. 1169/2011, kot je bilo nanje opozorjeno v točki 39 te sodbe, pri čemer pa je treba ugotoviti, da se živilom, proizvedenim ali trženim v Uniji, lahko dodajo le kemijske oblike vitaminov, ki so izrecno naštet v drugi od navedenih prilog.
- 42 Petič, namen Uredbe št. 1925/2006 pa ni urejanje označevanja hranilne vrednosti ali, širše, zagotavljanje informacij o vsebnosti vitaminov v teh živilih potrošnikom, saj je tako vprašanje, nasprotno, kot jasno izhaja iz člena 7(3) te uredbe in kot je generalna pravobranilka navedla v točki 45 sklepnih predlogov, urejeno izključno z Uredbo št. 1169/2011. Kemijskih oblik vitaminov, naštetih v Prilogi II k Uredbi št. 1925/2006, torej ni mogoče šteti za imena, ki bi se dodala tistim iz točke 39 te sodbe, in to še toliko manj, ker je v tej prilogi pojasnjeno, da gre zgolj za različne „oblike“ vsakega od zadevnih vitaminov.
- 43 Iz vseh zgoraj navedenih določb tako izhaja, da so vitamini, ki jih živilo, proizvedeno ali trženo v Uniji, vsebuje v znatni količini, z Uredbo št. 1169/2011 za namene navedbe teh vitaminov v označbi hranilne vrednosti iz člena 9(1)(l) in člena 30 te uredbe ter Priloge XIII k navedeni uredbi označeni z imeni, kot so „vitamin A“, „vitamin D“ ali „vitamin E“.
- 44 Za zagotovitev dosledne razlage in uporabe različnih določb te uredbe je treba ugotoviti, da je treba za takšne vitamine tudi pri njihovi navedbi na seznamu sestavin iz člena 9(1)(b) in člena 18 navedene uredbe uporabiti ta imena.
- 45 Na drugem mestu, ugotoviti je treba, da je med drugim namen Uredbe št. 1169/2011, kot je razvidno iz njenega člena 1(1) v povezavi z njenim členom 3(1), zagotavljanje visoke ravni varstva potrošnikov v zvezi z informacijami o živilih, ob upoštevanju razlik v razumevanju potrošnikov, in sicer tako, da se jim zagotavlja podlaga za ozaveščeno izbiro (glej v tem smislu sodbo z dne 13. januarja 2022, Tesco Stores ČR, C-881/19, EU:C:2022:15, točki 43 in 44 ter navedena sodna praksa).
- 46 Ta namen se odraža zlasti v zahtevi iz člena 7(2) navedene uredbe, v skladu s katero morajo biti informacije, ki se potrošnikom zagotovijo v zvezi z živilom, proizvedenimi ali trženimi v Uniji, točne, jasne in lahko razumljive.
- 47 To zahtevo pa je treba presojati ne le ob upoštevanju mogočih razlik v razumevanju potrošnikov, kot je navedeno v točki 45 te sodbe, ampak tudi ob tem, da se kot referenčnega upošteva povprečnega potrošnika, ki je normalno obveščen ter razumno pozoren in poučen, kot to izhaja iz ustaljene sodne prakse Sodišča (sodbi z dne 16. julija 1998, Gut Springenheide in Tusky, C-210/96, EU:C:1998:369, točka 31, in z dne 10. septembra 2009, Severi, C-446/07, EU:C:2009:530, točka 61).
- 48 Vendar navedeni namen in navedena zahteva podpirata razlago iz točke 44 te sodbe. To, da se vitamini v označbi hranilne vrednosti in na seznamu sestavin, ki sta določena z Uredbo št. 1169/2011, skladno in izključno navedejo z imeni, kot sta „vitamin A“ ali „vitamin D“, namreč omogoča, da se normalno obveščenemu ter razumno pozornemu in poučenemu potrošniku zagotavlja točna, jasna in lahko razumljiva informacija.

- 49 Nasprotno pa bi to, da bi se v označbi hranilne vrednosti uporabila zgolj ta imena, hkrati pa bi se k tem dodale upoštevne kemijske oblike vitaminov, našteje v Prilogi II k Uredbi št. 1925/2006, kot sta „retinil acetat“ ali „holekalciferol“, pri vključitvi teh vitaminov na seznam sestavin – ob upoštevanju, da so te kemijske oblike vitaminov za širšo javnost razmeroma nejasne in nepoznane – pomenilo tveganje, da bi ta informacija za povprečnega potrošnika postala bolj zapletena in tehnična ter zato manj jasna in težje razumljiva.
- 50 Glede na vse zgoraj navedene preudarke je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba Uredbo št. 1169/2011 zlasti ob upoštevanju njenega člena 18(2) razlagati tako, da se ne zahteva, da bi seznam sestavin živila, če je bil temu živilu dodan vitamin, poleg navedbe imena tega vitamina vseboval tudi navedbo kemijske oblike vitamina, ki je bila uporabljena.

Stroški

- 51 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (sedmi senat) razsodilo:

Uredbo (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 je treba zlasti ob upoštevanju njenega člena 18(2) razlagati tako, da se ne zahteva, da bi seznam sestavin živila, če je bil temu živilu dodan vitamin, poleg navedbe imena tega vitamina vseboval tudi navedbo kemijske oblike vitamina, ki je bila uporabljena.

Podpisi